

Skulde det i saa Henseende tilstrækkelige Antal ikke kunne skaffes til Veje paa denne Maade, foranstalter Rettens Formand Tallet udfyldt ved Lodtrækning. I disse Tilfælde udskyder Anklageren og Tiltalte hver 2 af samtlige de mødte Nævninger. — Naar Nævningerne have indtaget deres Sæde (i den ved Lodtrækningen bestemte Orden), spørges Tiltalte om hans Navn, Alder, Stilling, Bopæl m. v., saa oplæses Anklageskriftet og Tiltalte spørges, om han erkender sig skyldig i det her omhandlede Forhold. Svarer han „ja“, kan, naar han heri samtykker, efter Rettens Bestemmelser Nævningernes Medvirkning bortfalde. I modsat Fald paaminder Formanden Nævningerne om, at de, indtil deres endelige Kendelse er afgiven, ikke angaaende Sagen maa have Samtale eller Forbindelse med nogen anden end Retten gennem dens Formand. De aflægge derpaa hver for sig Ed (... „saa sandt hjælpe mig Gud og hans hellige Ord“) paa, at de ville opmærksomt følge Forhandlingen o. s. v. (efter Omstændighederne træder en Forsikring i Eds Sted jfr. ved Vidner), hvorefter de vælger en Ordfører. Derefter spørger Formanden Tiltalte, om han erklærer sig skyldig, og giver ham Lejlighed til at forklare sig om de Forhold, som Tiltalen angaar. Enhver af de andre Dommere, enhver af Nævningerne, Anklageren og Forsvareren kan begære yderligere Spørgsmaal, der sigte til at tydeliggøre hans Forklaring, rettede til Tiltalte. Derpaa følger den øvrige Bevisførelse. Afgiver Tiltalte under Afhørelsen en fuldstændig Tilstaaelse, afgør Retten, om og i hvilken Udstrækning yderligere Bevisførelse skal finde Sted. — Opstaar der Spørgsmaal, om nogen Fejl foreligger, der hindrer Sagens Fremme, eller om Paa-talemyndigheden har Paataaleret, kan Forhandlingen begrænses til dette Punkt, indtil Spørgsmaalet har fundet sin Afgørelse. Det samme gælder, naar Spørgsmaal rejses, om et saadant Forhold, som er beskrevet i Anklageskriftet, overhovedet er strafbart, eller om Straf er udelukket ved Forældelse eller af anden lignende Grund. Ere Rettens Dommere enige, kan Frifindelsesdom straks afsiges. — Med Hensyn til Bevisførelsen bemærkes, at den foregaar først fra Anklagerens og derefter fra Forsvarets Side. Anklageren afhører de af ham fremstillede Vidner, og Vidner, som fremstilles fra Forsvarets Side, afhøres henholdsvis af Forsvareren eller af Tiltalte; Formanden er imidlertid berettiget og forpligtet til, naar som helst han i Sandhedens Interesse finder Grund dertil, at rette Spørgsmaal til den, som afhøres. Vidner, som fremstilles efter Rettens Beslutning af egen Drift, afhøres af Formanden, dog er han beføjet til at overlade Afhørelsen til Parterne. Dommene og Nævningerne ere berettigede til at rette Spørgsmaal til Vidnerne. (Hvad her er anført om Vidner, gælder ogsaa